

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 263

Warszawa, 14 lutego 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Rajmunda Millera.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Janusz Cichoń; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Joanna Frydrych; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Riad Haidar; (-) Jerzy Hardie-Douglas; (-) Marek Hok; (-) Joanna Jaśkowiak; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Artur Łacki; (-) Magdalena Łośko; (-) Jagna Marczułajtis-Walczak; (-) Rajmund Miller; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Monika Rosa; (-) Jakub Rutnicki; (-) Wojciech Saługa; (-) Andrzej Szewiński; (-) Anna Wasilewska; (-) Ryszard Wilczyński; (-) Witold Zembaczyński; (-) Piotr Benedykt Zientarski; (-) Tadeusz Zwiefka.

Ustawa
z dnia..... 2020 r.

o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu
zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495) w art. 34:

- 1) w ust. 1 w pkt 2 po lit. o dodaje się lit. p w brzmieniu:
„p) wirus COVID-19.”;
- 2) w ust. 2:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Osoby zdrowe, które pozostawały w styczności z chorymi na cholere, dzumę płucną, wirus COVID-19, ospę prawdziwą, wirusowe gorączki krwotoczne oraz zespół ostrej niewydolności oddechowej (SARS), podlegają obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu, przez okres nie dłuższy niż:”,
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) 14 dni - przypadku wirusa COVID-19,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Uzasadnienie

Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi określa między innymi zasady i tryb zapobiegania oraz zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w tym zasady i tryb rozpoznawania i monitorowania sytuacji epidemiologicznej oraz podejmowania działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych w celu unieszkodliwienia źródeł zakażenia, przecięcia dróg szerzenia się zakażeń i chorób zakaźnych. Choroby, w przypadku wystąpienia których stosuje się obowiązkową hospitalizację oraz kwarantannę wskazane są w przepisach art. 34 ustawy. Obowiązkowej hospitalizacji podlegają:

- 1) osoby chore na gruźlicę w okresie prątkowania oraz osoby z uzasadnionym podejrzeniem o prątkowanie;
- 2) osoby chore i podejrzane o zachorowanie na:
 - a) błonicę,
 - b) cholere,
 - c) dur brzuszny,
 - d) dury rzekome A, B, C,
 - e) dur wysypkowy (w tym choroba Brill-Zinssera),
 - f) dżumę,
 - g) grypę H7 i H5,
 - h) ostre nagminne porażenie dziecięce (poliomyelitis) oraz inne ostre porażenia wiotkie, w tym zespół Guillaina-Barrégo,
 - i) ospę prawdziwą,
 - j) zespół ostrej niewydolności oddechowej (SARS),
 - k) tularemię,
 - l) wąglik,
 - m) wściekliznę,
 - n) zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych i mózgu,
 - o) wirusowe gorączki krwotoczne, w tym żółtą gorączkę.

Przedmiotowy projekt ustawy ma na celu pilną konieczność uzupełnienia ww. katalogu, o przypadki zachorowań na koronawirusa – COVID 19.

Wystąpienie oraz rozprzestrzenianie się ww. wirusa oraz brak stosownych regulacji dotyczących zasad działania w przypadku jego wykrycia lub jego podejrzenia zagraża zdrowiu publicznemu.

Wejście w życie proponowanych zmian będzie stanowiło podstawę do tego aby w przypadku podejrzenia lub rozpoznania COVID 19:

- lekarz był obowiązany skierować pacjenta do szpitala.
- informacja o skierowaniu pacjenta do szpitala została przekazana państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu właściwemu dla miejsca rozpoznania zakażenia lub choroby zakaźnej.
- a w przypadku samowolnego opuszczenia szpitala przez osobę z podejrzeniem wirusa COVID 19 przed zakończeniem badań diagnostycznych lub leczenia kierownik szpitala będzie obowiązany do niezwłocznego, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin od chwili uzyskania informacji o samowolnym opuszczeniu szpitala, powiadomienia o tym fakcie państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla siedziby szpitala.

Ponadto proponuje się zmianę art. 34 ust. 2 tak aby osoby zdrowe, które pozostawały w styczności z chorymi na COVID 19 podlegały obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu, przez okres nie dłuższy niż 14 dni licząc od ostatniego dnia styczności z chorym.

Z uwagi na fakt, że wejście w życie ww. zmian ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi ma na celu zabezpieczenia zdrowia publicznego uzasadnione jest aby ustawa weszła w życie w dniu ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

Wejście w życie ustawy może mieć jedynie pozytywne skutki dla budżetu państwa ponieważ wprowadza podstawy prawne do tego aby przeciwdziałać rozprzestrzenianiu się wirusa - COVID 19.

Przedmiot ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 19 lutego 2020 r.

BAS-WAPM-371/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Rajmund Miller)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do nowelizacji art. 34 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, tekst jednolity ze zm., dalej „ustawa”). Celem wprowadzanych zmian jest zabezpieczenie zdrowia publicznego przed skutkami rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19.

W myśl dodawanej, do art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy, lit. p), osoby chore i podejrzane o zachorowanie na wirus COVID-19 podlegają obowiązkowej hospitalizacji. Natomiast zgodnie ze zmienianym art. 34 ust. 2 pkt 2a ustawy, osoby zdrowe, które pozostawały w styczności z chorymi na ten wirus, podlegają obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

Ustawa ma wejść w życie w dniu ogłoszenia (art. 2 ustawy).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Zgodnie z art. 6 Traktatu funkcjonowaniu o Unii Europejskiej, dalej „TfUE”, w obszarze ochrony i poprawy zdrowia ludzkiego UE ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich. Natomiast w myśl art. 4 ust. 2 lit. k) TfUE wspólne problemy bezpieczeństwa w zakresie zdrowia publicznego, w odniesieniu do aspektów określonych TfUE, są obszarem, w którym UE dzieli kompetencje z państwami członkowskimi. Zakres działań prowadzonych przez

UE w obszarze zdrowia publicznego regulowany jest w tytule XIV TfUE, w którym umieszczono odnoszący się do tego art. 168 TfUE.

Wirus COVID-19 rozprzestrzenił się w państwach azjatyckich od końca 2019 r., przypadki zachorowań na ten wirus wykryto również w Europie. W dniu 13 lutego 2020 r. odbyło się posiedzenie Rady UE¹ na którym przyjęte zostały konkluzje w sprawie tego wirusa². Z zadowoleniem przyjęto w nich skuteczną reakcję UE na wyzwania wynikające z wybuchu wirusa COVID-19 i wezwano państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych środków w celu zacieśnienia współpracy. Komisja Europejska ma przeanalizować sposoby ułatwienia państwom członkowskim dostępu do środków ochrony osobistej oraz do oceny skutków globalnych zagrożeń dla zdrowia dla dostępności leków w UE.

Regulowana w projekcie ustawy problematyka obowiązków prawnych spoczywających na osobach chorujących lub podejrzewanych o zachorowanie na wirus COVID-19 oraz na służbach medycznych, mających na celu zapobieganie i zwalczanie rozprzestrzenianiu się tego wirusa nie jest, jak dotąd, regulowana prawem UE. Prawo UE nie reguluje problematyki stanowiącej przedmiot projektu ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Treść projektu ustawy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Treść poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi nie jest objęta prawem UE.

Autor:

Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Deskrytory bazy Rex: zdrowotność, Unia Europejska

¹ <https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/epsco/2020/02/13/>

² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6038-2020-INIT/en/pdf>

Warszawa, 19 lutego 2020 r.

BAS-WAPM-372/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Rajmund Miller) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zmierza do nowelizacji art. 34 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, tekst jednolity ze zm., dalej „ustawa”). Celem wprowadzanych zmian jest zabezpieczenie zdrowia publicznego przed skutkami rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19.

W myśl dodawanej, do art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy, lit. p), osoby chore i podejrzane o zachorowanie na wirus COVID-19 podlegają obowiązkowej hospitalizacji. Natomiast zgodnie ze zmienianym art. 34 ust. 2 pkt 2a ustawy, osoby zdrowe, które pozostawały w styczności z chorymi na ten wirus, podlegają obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu przez okres nie dłuższy niż 14 dni. Ustawa ma wejść w życie w dniu ogłoszenia (art. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 6 Traktatu funkcjonowaniu o Unii Europejskiej, dalej „TfUE”, w obszarze ochrony i poprawy zdrowia ludzkiego UE ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich. Natomiast w myśl art. 4 ust. 2 lit. k) TfUE wspólne problemy bezpieczeństwa w zakresie zdrowia publicznego, w odniesieniu do aspektów określonych TfUE, są obszarem, w którym UE dzieli kompetencje z państwami członkowskimi. Zakres działań prowadzonych przez UE w obszarze zdrowia publicznego regulowany jest w tytule XIV TfUE, w którym umieszczono odnoszący się do tego art. 168 TfUE.

Regulowana w projekcie ustawy problematyka obowiązków prawnych spoczywających na osobach chorujących lub podejrzewanych o zachorowanie

na wirus COVID-19 oraz na służbach medycznych, mających na celu zapobieganie i zwalczanie rozprzestrzenianiu się tego wirusa nie jest, jak dotąd, regulowana prawem UE. Prawo UE nie reguluje problematyki stanowiącej przedmiot projektu ustawy.

Treść projektu nie jest objęta prawem UE. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Deskryptory bazy Rex: zdrowotność, Unia Europejska